

Simona Drăgan

**Antički prežici, iznimna značenja:
ikonografski odjeci Danteove Ifigenije u ranorenesansnoj umjetnosti Siene**

Priča o Ifigeniji bila je u opticaju u razdoblju helenizma i zatim ponovo u razdoblju renesanse, uz mnoge kasnije barokne i neoklasične varijante. Ipak, lik Agamemnonove najstarije kćeri opstao je, iako neočekivano, i u srednjem vijeku i to ne samo u prepoznatom kontinuitetu antičkih modela sa sarkofaga, bizantskih rukopisa i dr., već i u nekim formama teološke kulture i kasnosrednjovjekovnoj književnosti (poput Danteove *Komedije*), gdje su iskrivljenom književnom motivu Ifigenije pridodana određena značenja i ideje kojih nema u antičkim izvornicima. Ovaj tekst propituje dvije rijetke – ako ne i jedinstvene – primjene dantesknog motiva Ifigenije i simbola ranorenesansne umjetnosti Siene: fresku *Domenica di Bartola* i iluminaciju rukopisa Danteovog *Raja* *Giovannia di Paola*. Oba rada pripadaju istom desetljeću *quattrocenta*, pa teza slijedi dvojicu suvremenika sienske umjetnosti i dva različita medija likovnog izričaja, s posebnim naglaskom na kulturnu i teološku podlogu, lokalni kontekst i evoluciju umjetničkih motiva.